

РЕШЕНИЕ

№ 6277

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4131** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], срещу Решение от 15.03.2021г. по НАХД № 16790/2020г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 95 състав. С обжалваното Решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-624/26.11.2020 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма] за нарушение на разпоредбата на чл. 100н, ал. 2 вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. 2-ро, и ал. 3 ЗППЦК, вр. § 45, т. 2 ЗМДВИП, на основание чл. 221, ал. 1, предл. 2 ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лв.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и неправилност на решението, с аргументи, че административнонаказващия орган е посочил грешна дата на извършване на проверката, при която е установено нарушението и че неправилно същото е квалифицирано като нарушение на две отделни разпоредби. Счита, че в конкретния случай са налице предпоставките по чл.28 ЗАНН. В съдебно заседание, редовно призван, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба - Комисията за финансов надзор /КФН/, се представлява от юрисконсулт Л., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Според приетата от СРС фактическа обстановка, на основание заповед № 3-87/15.04.2020 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, във връзка с осъществявания дистанционен контрол върху публичните дружества и емитентите на ценни книжа, С. З.-М. извършила проверка на [фирма]. След справка в интернет страницата на дружеството за емитенти, които разкриват регулирана информация, е установила, че се използва за оповестяване на дължимата информация пред обществеността портал, достъпен на адрес www.x3news.com. От проверка в масивите му свидетелката, пред СРС, установила, че [фирма] не е разкрило през него, в срок до 31.07.2020 г., годишен консолидиран финансов отчет за дейността си за 2019 г. Предвид това С.-М. приела, че дружеството е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 100н, ал. 2 вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. 2-ро и ал. 3 ЗППЦК вр. § 45, т. 2 ЗМДВИП, за което съставила АУАН № Р-06-522/10.08.2020 г. АУАН бил надлежно предявен и връчен. При идентично на даденото с АУАН фактическо описание на нарушението и правна квалификация заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, издал срещу [фирма] атакуваното пред СРС наказателно постановление, с което на основание чл. 221, ал. 1, предл. 1-во ЗППЦК му наложил имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лв. При така установеното от фактическа страна, за да потвърди НП, СРС е направил изводи, че същото е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година. Нормата на чл. 100т, ал. 1, изр.1, предл.1 от ЗППЦК, въвежда кумулативно задължение за емитента или лицето, поискала без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността.

Непредставянето в срок на годишния консолидиран финансов отчет за дейността на КФН, съответно - на обществеността, са две отделни нарушения, тъй като изпълнението на нормативноустановеното задължение е дължимо към различни адресати - в единия случай това е КФН, в другия - обществеността. Различен е и редът, установен от закона, за разкриването на отчетите. Неизпълнението на задължението за публично представяне на годишния консолидиран финансов отчет за дейността пред КФН, е едно нарушение, а непредставянето му пред обществеността, осъществява състав на друго нарушение, като едното не дерогира задължението за другото, поради което доводите на касатора, че изпълнението се осъществява с едно действие са неоснователни. Наличието на отделни хипотези на правила за поведение пред емитентите се потвърждава от текстовете на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК и този на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. В чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК е установен редът, по който се разкрива информацията на обществеността, а разпоредбата на чл. 100т, ал. 4 от

ЗППЦК, от своя страна, описва как емитентът е длъжен да разкрие информацията пред КФН - чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН. Налага се извод, че законът регламентира различия в реда за разкриване на информацията пред КФН и пред обществеността, което означава, че са налице две задължения, които следва да бъдат изпълнени, независимо едно от друго. В случая правилно въззивният съд е приел за законосъобразна констатацията на АНО, че с непредставянето пред обществеността на годишен консолидиран финансов отчет за дейността на [фирма] за 2019г., в срок до 30.07.2020 г. дружеството е осъществило вмененото му нарушение по чл. 100н, ал. 2 вр. чл. 100т, ал. 1, изр.1, пр.2 от ЗППЦК.

Касационната инстанция, с оглед формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, споделя извода на Софийския районен съд за неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на [фирма], засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно информиране на обществеността по отношение на въпросите, засягащи емитента. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на Комисията и на обществеността.

Предвид изложените съображения, обжалваното НП е законосъобразно, и като го е потвърдил, Софийски районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63д, ал. 5, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.03.2021г. по НАХД № 16790/2020г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 95 състав.

ОСЪЖДА [фирма][ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лв., съдебно-деловодни разноси в размер на юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: